

: 4:

עין משפט
גר מצוה

לז א מ"י ס"ג מהלכות כלי
המקדש הלכה יז וע"ש:
לח ב מ"י ס"ו מהלכות תמיד
הלכה ח וע"ג מהלכות כלי
המקדש הלכה ב:
לח ג מ"י ס"י מהלכות שמיטה
הלכה ג ד:

תורה אור השלם

- [illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

יפה מקובצת

[illegible]

במסגרת זו יתקיימו שני סדורי חתונות: חתונת ה"חברים" וחתונת ה"משפחה". חתונת החברים תיערך ביום חמישי, 11.12.2014, בשעה 18:00, במועדון "החברים" ברחוב הירקון 10, תל אביב. חתונת המשפחה תיערך ביום שבת, 13.12.2014, בשעה 12:00, במועדון "המשפחה" ברחוב הירקון 10, תל אביב. חתונות אלו יתקיימו במקומות אלו בשל חשיבותם המיוחדת, וזאת על מנת לאפשר לכל משפחה להשתתף בהן.

מִהֵבָה ויהי באחד לַמַּחֲצִיצִים. וּבְקֶרֶל (מגדל י') כְּחֵץ וּמִקְנֵהם בַּחֲזֹרֹת עַל עֲלֻמִּיכֹס) אֶלְמָל אִיכָל שִׁירָה (מִן הַמִּדְבָּר):

מִשׁוּעַר שְׂשׂוּרִי. דַּבְּרֵי הַיָּמִים (א ט) כְּחֵץ מִשְׁפָּחוֹת שִׁבְיוֹ מִשְׁעָרִים וּמִשְׁפָּחוֹת שִׁבְיוֹ מִשְׁעָרִים: **מִיתִיבִי**. פ"ה

עַל יְדֵעָהּ הִיא אֹהֶבֶת מִהֵבָה הִיא רִבְיוֹ מִמֶּנָּה (י"ב פ"י) כְּחֵץ (מגדל ח) לְמִשְׁמֹרֶת מִשְׁמֹרֶת וְעוֹדֶה לֵאמֹר וְכִסְיָם (סג) כִּכֶּה תִּשָּׂא לְלֹאִים בְּנִמְשָׁרוֹת: **דָּמָר** סִבָּר כִּסְיָתָה. אֵלֶּם מִשְׁעָר לְבָדוּ וּבָדוּ בֹר כֶּנֶן מִקְשִׁיעַ בָּרוּ אֶחָד וּמֵאֵם כְּאֹהֶבֶת וְלֹא רִבְיוֹ וְכֵן לֵאמֹר:

עולת נביח צביון טעונה שיר.
בגון עולה קין אלל דימיר
חוכנון אין טעונה ^אנכסיו:
אלא אמר ר"י בריה דרב יבא
כבש הבא עם העומר קא
מביעיא היה. טענה תימה מלי ק"ד
היה אלל חוכנון הקיבוץ ממזיק ומנוסין
אלמלי לא הוילך אלל ממנוק ^אין
דימין: **איבעיא** להו אי איקבע
ר"ח. וקשה לרש"י דלדנח הימים
מיהי היל קלה מקמי וייעזר המלך
לעשות הפסח כחדש השני:
אלא אמר ר' (שיר) ^אאש' מדי
דחוי אלליה צביונא דמבדל.
ולעולם לא תפסוט דלמלא דכבש הנל
עם העומר הוה: **שיר** דיוסא
הארין מילאנא (מהלל מד). ואל
עולת קין טעונה שירה היינו שיר
שמורה כחמיר לא שחר כז ביוס:
אי הכי בעולת נדבא. ש' בקוטרקס
וקפסוט בעול דרבי אלן ^אין:
לעולותיכם לזבחי שלמיכם מה
עולה קדש קדשים ואן שלמיכם ^אין ומה
שלמיכם שקבוע קדש ^אין וכו'. ואלה כנרימא
אילת נמי דנחיס ^אין איזה מקומן
נדף ^אין. ומתעל הכי מה עולה קדש
קדשים ואן שלמיכם קדש קדשים מה
עולה טעונה לפון קדש שלמי ^אין
ויליכא הכס ומה שלמיכם שקבוע להס
ומן וכו' כדליתא הנל ושמה כל' זה
לדטענין לפון וקדקוע להס ומן היל
כנרימא וכן היה שונה אולה רב מרי
הכי והכס מניח מה שיה נזרץ ממנה
אלן ^אין כנרימא ^אין איזה עולה קדש
קדשים ואן שלמיכם קדש קדשים ^אין
ומקשין לענין קדקוע ומן ולענין
טעונה לפון דנחיס. רבינו אלמן:
נכסם

דציבורא דממלך השתא דאתיב רבא אמר רב אבהו
אשליחא דציבורא דממלך ת"ש רבי יוסי אומר מ
והוכה ליום חייב כשהרב הבית בראשונה אותו
יזמוצאי שבת היה ומוצאי שביעית היתה ומשמרתו
בכהנים ולויס עומדים על דוכנו ואומרים שירה ומה
את אלנס וברעתם עצמיתם ולא הספיקו לומר יצמיתם
אויבים וכבשום וכן בשניה האי שירה מאי עבדתיה
מי הוא (ו) (ז) ב"ז בתמוז במל התמיד אלא לאו דענין
דעולת חובה דלא הוא ומ"ש דעולת נדבה דהוא
אקראי בעלמא הוא דאיתרביא רבא אמר רבא ואית
שירה דיומיה לה' הארץ ומלואה וישב עליהם את
בשבת הוא אלא אילייא בעלמא הוא דנפל להו בפפ
לדוכן קתני כד"ל דאמר י' אומר שלא על הקרבן אי
לימא נפיק מינה חורבא מאי הוה עלה ת"ש דתני א
על עלותיהם ועל זבחי שלמים מה עולה קורבן
קודש קודשים ומה שלמים י' קבוע להם זמן אף

אלה כבשי עזרת דשמי ליבור הן וכתיב זהו (ויקרא כג) קד
להן זמן דהא אוקימנא בכבשי עזרת אף עולה האמורה כ

[illegible]

איז גערביז פרק שני ערביז

על עסקי קול. שהיה מלווה
בעבודת מזבח ולא משכחת
(ו) מה אסס. אלהים קא
בעבודת לויס כגון ששררו:

שי אמר מהבא ויחיה
שוררים להשמיע קול
הבא² ולא ימותו גם
בבעבודת מזבח אף
יחיה נמו הכי⁶ ולא
אתם בשלחם והם
בשלחם אינן במיתה
כיי *קיסטין משורר
במיתה³ שנאמר
קדמה לפני אהל
ימת מאי זר אלימא
זימנא אלא לאו זר
יבי משורר ששעיר
במיתה אלא באוהה

עשה בר' יהושע ר' הגפנ' דלתות אצל ר' לוי בני חזור לתאמריך ולא מן המשושעים ומר סבר מיתא הוה אזהרה היא ולא גזרו היא מר סבר מסייע ר' לא גזרו ביה רבנן נדבת ציבור טעונה ינה שריה יעולותיה ר' חובה ופחות עולת תיכס רכולהו ישראל אמר חוקיהו להעלות ובעת תחל העולה תחל (שיר) כלי" דוד מאי עבדתה איהו ר' לוי לוכי אלא לאו דעולת לילת ראש חודש הוה הוקבע ר"ח כזמנו ליה אביי ומי מצית וסו ששה עשר לחדש קיהו להעלות העולה ר' רמי בריה דרב "בא קמביעיא להו מי יבי או לא מתקף להי יחיבי עובד מצה חיבי ימידי רבתי אשליח

לית חובה מיד דחה
ג'ליל וכות ליום זכאי
ליום חשעה באב היה
ה' יהויריב ויהוה והיו
ה' אמרו יושב עליהם
ה' אלהינו עד שבאו
אלימא דעולת חובה
נדרה וחסברא מ"ש
לא קשיא בן בקר
מא רב ואשי וחסברא
אונם בשיר דארבעה
וייהוה והא עומדין על
הכי בעולת נדרה נמי
מרי בריה דרב כהנא
קדשים אף שלמים
עולה קבוע לה זמן;
איבעיא

יהיו לה' לבחן ומה ש
שקבוע לה זמן לאפוקי

נצבה: ומסביר, דשייה דקא הארץ, עליהם את אונם שיה דארבע שבסא אלן אליהם בעלמא. קנה ודפנה בס נדבה אל מה כולם עוילן לשון: ולא אע"ג דאין מתחייבן בשאין המעין: און שיה נדבה אל מצי קרבה בלא ויהי אל בעיא שיר: ואמר דאמר נא איבעי אטר ואבעי נא אטר [למית]. הצוצרות אף שלמים קרש קרשים היי ורבותי קרש יהיו לה: לכתן ש

(ח) נראה דג"ל עולותיהם דטלהו ישראלי

מורר לפי שמשא לוי היה: **אף** **סס**. הלוים
לוים כשרים בעבודת מוכח אלף כשר:
קרא: **אסם** כבלסם. הכהנים שנסנסו
לוים כבלסם. לוי שבער על ההומח כסך:
סס כבלסם. כגון לוי משורר שהגוף
לדמות ולוי משוער שאמר שיהי
הלוים ולי תלוים זה לשבער וזה
למשורר: אלף כבאורה. לא אחפס
כן (ס): **אני**. לית ליה אף ממני
דקתי לעיל הס כבלסם איש במיתה
דא משכחת כבלסם אחרית דקאי
כוותיה: **זר** **ממש**. כגון ישראל: **א**
כסיב **דרא** **וימנא**. הכהאי פרשתא
גופה וקאי נמי אטנודת לוים: **רבי**
יהושע ויחנן בן גודגדא לוים היו.
ויחנן בן גודגדא סבר משורר ששוער
במיתה כשהוא מגוף לבדו וגזרו רבנן
במסיעה דלא ליתו למעבד לחוריהו
יהושע סבר אפילו כי עבד לחוריה
אינו אלף כבאורה ולא גזרו רבנן
במסיעה: **טולם** **דנבם** **ליביר**. כגון

[illegible]

דקדק ודאק קדש קדש
קדוה ד' שהוא שר של דרבי בשת'
איליא. קדש דמחרגמין ושא' על
שפס קדש וטלי על נגדן איליא
יורטה ו: דוק כדן אקטבה
א' הכי. דאפילו שלל על הקרבן אומר
שירה דערל דבנה נמי לימח ותפסות
בעיל אבין: נפאק מיניה חורבא.
דחא דר"ל רשות הוא יו (א) דאי אית
ליה לעולת דבנה דרשות אחי למימר
עולת חובה נמי רשות הלכך לא
אמרין שר לגמר דבנה: מאי הו
עלה. דבעיא דר' אבין: ותקעס
כחולדות על עולותיהם ועל זבחי
שלימים. מקיש עולה לשלימים ושלימים
לעולה לענין שר: מה עולה. האמורס
כאן קדשי קדשים דאין לך עולה
קדשים קלים אף שלמים האמורס כאן
טעונים שר בשלמים קדשי קדשים
משמעין שרן ש שלמים קדשי קדשים
מים האמורס כאן לגבי שר קבוע
דבנה ליבור דאין קבוע לה זמן:
נמרים

[illegible]

מב והיט עולם תמיד דהיא דכולהו ישראל אכל עולם נדבה ה

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' להעלות השולח
להמזבח כג'ל ותינת על נחמק;
(ב) שם והמלואות רע"י כלי דוד
מלך כג'ל ותינת שיר נחמק;
(ג) שם חונק מי הולץ דא
כשעה עשר נחמק בעל המדד;
(ד) ש"י דיה מ' חסם כג'ל
הודם דיה חף הס; (ה) ד"ה אלף
כאורה וי' ל' מא' אדורה
והס"ד וחל"כ מ"ה אב"י ל"ח
ל"ה; (ו) ד"ה נקמק וי' רשות
כא' ואי;

רבינו גרשום

[illegible][illegible][illegible]

שמצאו בהמה והקריבוה עולה
לה' הארץ ומלואה הוא. ויש
משום שיר משם אמר לה':
אין כן לומר שירה ובשביל עולה
האומר שירה שלא על הקרבן.
ובין: נקט מנה חורבא. דאמר
קרבא בלא שירין ולא מייחו לה
לא אמר [אף האי עולה חובה
עולה] וקדשי קדשים בעיא שיר
עולה ודאמא ואמס וקדשים קדשי
כל עולה חובה וקא ממעט

בכל עולה יחד ולחץ שנה שנה.